

TÜRK ESKİÇAĞ BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

HABERLER

Ocak 2008, Sayı: 25

İÇİNDEKİLER

Editörden	1
Başyazı	
Jürgen Seeher, Eski Eser Toplamaktan Niçin Vazgeçmek Gerekliyor?	1
Kitap Tanıtımları	
Humanitas: Yunan ve Latin Klasikleri Dizisi (Dürüşken, Ç.)	6
Poblome, J., Sagalassos Red Slip Ware. Typology and Chronology. Studies in Eastern Mediterranean Archaeology 2, Turnhout 1999 (Firat, M.)	9
Spawforth, T., The Complete Greek Temples, London 2006 (Kortanoğlu, E.)	10
Can, B. - M. Işıklı (Ed.), <i>Doğudan Yükselen Işık - Arkeoloji Yazıları, Atatürk Üniversitesi 50. Kuruluş Yıldönümü Arkeoloji Bölümü Armağanı</i> , İstanbul 2007 (Yılmaz, M. A.)	11
Duru, R., Eski Önasya Dünyasının En Büyük Heykel Atelyesi, Yesemek (The Largest Sculpture Workshop of the Ancient Near East), İstanbul 2004 (Yurtsever-Beyazıt, A.)	11
Arkeoloji Dünyasından	
İonia Vazo Resim Sanatında İlk Hikâyeci Sahneler (Hürmüzlü, B.)	12
Nebraska'da Kilikia Arkeolojisi Sempozyumu (Ayteş-Canevello, S.)	13
Türkiye'nin İlk Gemi Konservasyon Laboratuvarı İstanbul Üniversitesi'nde Açıldı (Kocabaş, I.)	14
ARCANE Projesinin Doğu Anadolu Grubu İlk Toplantısını Van'da Gerçekleştirdi (Ökse, A. T. - A. Özfırat)	14
Mersin'de Düzenlenen IV. Uluslararası Kilikia Arkeolojisi Sempozyumu (Özyıldırım, M.)	15
Kocaeli Üniversitesi Geleneksel Arkeoloji Günleri II (Tulunay, E.T.)	16
Terra di Libri 2007 Siena Kitap Fuarı'nda Etrüskler (Tulunay, E.T.)	16
Eski Çağ'da İçki ve Sunu Kapları, Sadberk Hanım Müzesi Koleksiyonu (Üstün-Türkteki, S.)	17
Tilmen Höyük Arkeolojik Parkı Açıldı (Yurtsever-Beyazıt, A.)	17
Kazı Araştırma	
Adana, Osmaniye, Hatay ve Mersin İlleri Yüzev Araştırması - 2007 (Sayar, M.H.)	18
Altıntepe Kazı ve Onarım Çalışmaları - 2007 (Karaosmanoğlu, M.)	19
Assos Kazı Çalışmaları - 2007 (Arslan, N.)	20
Aşağı Pınar Kazı Çalışmaları - 2007 (Özdoğan, E. - H. Schwarzberg)	21
Aşıklı Höyük Kazı, Araştırma ve Koruma Projesi (Özbaşaran, M.)	22
Bademağacı Kazıları - 2007 (Umurtak, G.)	22
Barcın Höyük Kazıları - 2007 (Gerritsen F. - R.Özbal)	23
Besni'de Kaybolan Tarih Belgeleri (Zeyrek, T .H.)	24
Doğu Likya ve Batı Pamfilya'da Epigrafik-Tarihi Coğrafi Yüzev Araştırmaları - 2007 (İplikçioğlu, B.)	25
Güre Ilıca Kurtarma Kazısı - 2007 (Yaraş, A. - E. Karaca)	25
İznik Çini Fırınları Kazısı - 2007 (Demirsar Arlı, V. B.)	26
Kaunos-Kbid Kazı-Konservasyon-Restorasyon-Onarım-Arkeolojik Park Çalışmaları ve Etkinlik - 2007 (Işık, C.)	28
Kelenderis Kazı Çalışmaları - 2007 (Zoroğlu, L.)	30
Nif (Olympos) Dağı Kazı Çalışmaları - 2007 (Tulunay, E.T.)	30
Oluz Höyük Kazı Çalışmaları - 2007 (Dönmez, Ş. - E. E. Naza-Dönmez)	33
Salat Tepe Kazı Çalışmaları - 2007 (Ökse, A. T.)	34
Enstitüden Haberler	
Enstitü Kütüphanesinden Haberler (Alparslan, M. - S. Seçer)	35

02 Eylül 2007 akşamı Kaunos Tiyatrosu'nda büyük bir "çoşku" içinde gerçekleşmiştir. Üzerine mistik bir atmosferin çöreklediği Tiyatromuzun oturma sıraları üzerindeki yaklaşık 4000 seyirci ile sınırlı kalmamıştır bu coşku. Bu coşku, üniversitemizin yayın organı olan "KanalB" aracılığı ile de, aynı akşam ve de canlı olarak tüm ülke geneline ılık ılık aktarılmıştır.

Cengiz Işık

Kelenderis Kazı Çalışmaları – 2007

Kelenderis kazılarının 2007 yılı çalışmalarında Agora Bazilikası'nın ana nefi ile yan neflerinin zemin seviyesine kadar inilmesi tamamlanmış, her üç salonun zeminindeki mozaik ortaya çıkarılmıştır. Ana nefin zeminindeki mozaik kaplama iki ana panodan oluşmaktadır. Giriş yönündeki batı panoda, dört madalyon ve bunun çevresine dağılmış olan dikdörtgen ve kare şekillerden oluşan geometrik bezemeler asıl kompozisyonu oluşturmaktadır. Madalyonlardan ikisi figüratif, diğer ikisi ise non-figüratif-yıldız bezemelidir. Güneyde yer alan figürlü madalyonda, süt sağan bir adam, kuzeydekinde ise, elinde bir zebranın yularını tutan, yarı çıplak bir kadın betimlenmiştir. Ana nefin ikinci panosunda ise, yine geometrik şekiller söz konusudur ve bunların bir kısmının içerisinde çeşitli hayvanlar betimlenmiştir. Bu salonun sonundaki bema, bir paravan ile ana salondan ayrılmıştır ve zemininde, bir asma dalının kıvrımları arasında yerleştirilmiş çeşitli hayvan betimleri görülmektedir. Yapının güney nefinin zemin mozaiklerinin ancak yarıya yakın kısmı korunmuş olup, apside yakın olan bu sağlam bölümde, birinin içinde ayakta bir genç ve bir keçinin betimlendiği, diğerinde ise, bir kaplanın bir boğayı yakalamasını gösteren bir konunun resimlendiği iki madalyon yer almaktadır. Kuzey yan salonun zemini fazlasıyla bozulduğu için, burada yalnızca kuzey duvarın dibindeki küçük bir bölümde geometrik bezeklerden oluşan süs bandı günümüze ulaşmıştır. Mozaik zeminlerin dikkat çekici bir özelliği de, bu salonların farklı bölümlerinde mozaik yazıtlarının bulunmasıdır ki, bu yazıtlar genellikle, söz konusu bazilikanın çeşitli bölümlerinin yapımına katkıda bulunan kişilerin adları ile İncil'den bazı sureleri içermektedir.

Kelenderis'te 2007 yılının ikinci çalışma alanı olan Doğu Nekropolü'nde, geçen yıl yerlerini saptadığımız iki mezarın temizliği gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda, 2006 yılında ortaya çıkardığımız antik taş ocağının işletilmesi sırasında tahrip olduğu, aynı zamanda daha önce soyulduğu anlaşılan birinci mezarın mezar odasında erken Hellenistik Çağ'a ait şişe parçaları bulunmuştur. Mezar odası sağlam olan diğer mezarın ise, ilk kullanımının M.Ö. 5. yy'nin 2. yarısı olduğunu

Kelenderis Agora Bazilikası

gösteren vazo parçaları ile yine M.Ö. 3. ve erken 2. yy'a ait seramik parçaları ele geçmiştir.

2007 yılının sualtı çalışmalarını, 2005 yılından beri sürdürdüğümüz ve 2006 yılında temel seviyesindeki alt yapısını saptadığımız Kelenderis doğal limanındaki antik iskele kalıntısının çevresinin temizlenmesi ve plan ve kesitlerinin hazırlanması oluşturmuştur.

K. Levent Zoroğlu

Nif (Olympos) Dağı Kazı Çalışmaları – 2007

İzmir İli Nif Dağı'nda, Bakanlar Kurulu kararıyla 2006 yılında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ile İstanbul Üniversitesi (İÜ) adına tarafımdan başlatılan ilk arkeolojik kazılara, 2007 yılında, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün izni ve İÜ Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi'nin desteğiyle (Proje No: 579), Kültür ve Turizm Bakanlığı DÖSİMM ve Genel Kurmay Başkanlığı'nın da katkılarıyla devam edilmiştir. 20 Ağustos-27 Eylül 2007 tarihlerinde, Nif Dağı Karamattepe, Dağkızılca ve Başpınar mevkiğinde gerçekleşen kazımız için sağlanan tüm olanaklara içten teşekkürlerimi sunarım.

2007 yılı kazı, jeofizik, ölçüm-çizim ve koruma-onarım çalışmalarını yürüten ekibimizde toplam 47 kişi görev almıştır: Klâsik Arkeologlar: Prof. Dr. Elif Tül Tulunay (Proje Başkanı) - İÜ; Araş. Gör. Dr. Müjde Türkmen (Başkan Yardımcısı) - İÜ; Mustafa Bilgin (Keramik Uzmanı - M.A.); Dinçer S. Lenger - Sorbonne Ü (Nümismat - M.A.); Reyhan Şahin (M.A.); Defne Tekay - İÜ (M.A.); Burçin Adısönmez - İÜ; Göknur Bektaş - İÜ; Emre Kavaklıoğlu - İÜ; Esen Kaya - İÜ; Elif Akidil; İsmail Baytak; Bizans Sanatı Uzmanı: Doç. Dr. Asnu B. Yalçın Sakel - İÜ; Klâsik Filolog: Selen Ak - İÜ; Jeodezi Mühendisleri: Yrd. Doç. Dr. Tayfun Çay - SÜ; Araş. Gör. Fatih Işcan - SÜ; Jeofizik Mühendisleri: Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan - İTÜ (Emekli); Yrd. Doç. Dr. Aydın Büyüksaraç - CÜ;

Yrd. Doç. Dr. Fethi A. Yüksel - İÜ; Özgü Arısoy - CÜ (M.A.); Özcan Bektaş - AÜ (M.A.); Araş. Gör. Oya Tarhan Bal - İÜ (M.A.); Mimar: Araş. Gör. H. Tahsin Selçuk - YTÜ (M.A.); Paleoantropologlar: Prof. Dr. Ayla Sevim Erol - AÜ; Öğr. Gör. Ayhan Yiğit- CÜ (M.A.); Alper Y. Yavuz - AÜ; Dekorator (El Sanatları / Keramik): Funda Maden; Öğrenciler: *İÜ Arkeoloji*: Eyüp Akça, Bekir Aksoy, Bekir Anul, N. Cansu Bahçeci, Ayşegül Bayrak, Beytullah Efe, Nisan Lortoğlu, Elif Malkoç, Tunca Şehirli, Hazal Tuğlu; *İÜ Koruma-Onarım*: Uğur Alanyurt, Şirin Kaya, Sinem Köstak, *YTÜ Mimarlık*: Safiye Ayan, Didem Çarçak, Pınar Gözek, Saadet Gündoğdu; *PÜ Arkeoloji*: Pınar Ekinci; *İTÜ Jeofizik*: Meltem Kumyol; *AnÜ İktisat*: Deyyan Tulunay ve Bakanlık Temsilcisi: Serdar Ünan (Samsun Müzesi - Arkeolog).

Ekibimin özveriyle çalışan tüm üyelerine içtenlikle teşekkür ederim. Ayrıca, bize çok yardımcı olan, İzmir Valiliği; İzmir İl Alay Jandarma Komutanlığı; Buca, Kemalpaşa, Torbalı ve Konak Kaymakamlıkları; Buca ve Kemalpaşa Belediye Başkanlıkları; Kemalpaşa İlçe Halk Kütüphanesi; Dağkızılca ve Vişneli Köyleri Muhtarlıkları; İzmir II numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu; Kemalpaşa ve Torbalı Tapu ve Kadastro Müdürlükleri; İzmir Arkeoloji Müzesi, İŞKUR İzmir İl Müdürlüğü; İZULAŞ Genel Müdürlüğü, İESOB, Birlik Otel ve Güzelyalı Rotaract Kulübü'ndeki ilgili yöneticilere ve çalışma arkadaşlarına çok teşekkür ederiz.

Nif Dağı'nda, 2007 yılı çalışma programı çerçevesinde, öncelikle, kazı yaptığımız tüm alanlar, İstanbul Üniversitesi'nin projemiz için 2007 yılında satın aldığı TOPCON GPT-3007N Laser Pulse Elektronik Total Station aleti ile jeodezi mühendisleri tarafından ülke koordinat sistemine göre ölçülerek, yeni ve aynı zamanda poligon noktası da olan sabit bir grid sistemine oturtulmuş; yeni karelaaj 5'er m aralıklı çakılan kazıklarla arazide belirlenmiştir.

Karamattepe: 2006 yılı kazısı sonunda, 16 açmada saptanan dikdörtgen mekânlara ait temel kalıntıları, jeotekstil ve kısmen toprakla örtülerek koruma altına alınmıştı. 2007 yılında öncelikle bu temellerin üzeri açılmış ve iyi korunmuş oldukları görülmüştür. Jeodezi çalışmalarıyla yenilenen karelaaj ve açma sınırlarına göre, (2004 yılı ekibindeki jeodezi mühendisi tarafından jeofizik ölçüm için yapılmış) eski karelaaj 10°'lik sapma gösterdiğinden, 2006'da çizilmiş plan, mimarlar tarafından yeni sisteme uyarlanarak ve ölçüleri yeniden kontrol edilerek düzeltilmiştir. Karamattepe'de 2006–2007 yıllarında kazılan 5x5 m'lik toplam 23 açmada, meyve ağaçlarının kökleri çevresinde bırakılan toprak dışında, yaklaşık 500 m²'lik bir alanda çalışılarak ana kayaç (marn/kepir)

seviyesine inilmiştir. Karamattepe'deki kazılarımızla, yalnızca dikdörtgen mekânlarına ait en alttaki bir-iki taş sırası koruna gelmiş temel kalıntıları saptanabilen bir yerleşim gün ışığına çıkmaktadır. Henüz niteliği konusunda bir yorum yapmanın erken olduğunu düşündüğümüz bu yerleşim, buluntulara göre, Arkaik Dönem'e aittir. Fakat gerek yüzey araştırmaları gerekse kazılarımız sırasında daha erkene (M.Ö. 8./7. yy'lara) tarihlenen keramik parçalarına da rastlanmıştır. Ayrıca burası, bulunan mezarlar ve kontekstlerinden anlaşıldığı üzere, Hellenistik Dönem'de nekropol olarak kullanılmıştır. Karamattepe'nin yapı evrelerini saptayabilmek için gelecek kazı sezonlarını beklememiz gerekmektedir. Bu yılki kazıda, 1 mezar (kremasyon), 7 adet bronz sikke, 2'si bronz diğerleri demir 43 adet değişik biçimlerde ok ucu/namlu ve çeşitli keramik parçaları bulunmuştur: Mezar: Karamattepe'nin 4. ve 2007 yılındaki tek mezarı olan KM 4, diklemesine dört büyük yassı taşla çevrelenmiş dörtgen bir çukurcuk içinde yer alan, yanmış kemik ve kül dolu bir Hydria'dan oluşmaktadır ve burada kremasyon geleneğinin de varlığına dair ilk kanıttır. Üstten gördüğü basınç nedeniyle kırılmış olarak parçalar halinde ele geçen Hydria, koruma-onarım uzmanlarınca yapıştırılıp, onarılarak tümlenmiştir. Yük. 0,445 m'dir. Form özellikleri açısından ve dış yüzeyinin kalın, beyaz bir astarla kaplı oluşundan dolayı, keramik uzmanımıza göre, "Beyaz Zeminli Hadra Hydriaları" arasında değerlendirilebilir ve M.Ö.3.yy'ın 2. çeyreği içine tarihlendirilebilir. Hydria'nın içindeki toprağı inceleyen paleoantropologlarımız, dişlerden yaptıkları yaşlandırmaya göre, biri 25-35 yaşlarında erişkin, diğeri ise 4-5 yaşlarında çocuk olan iki bireye ait yanmış kemik parçaları saptamışlardır.

Sikkeler: Gün ışığına çıkarılan 7 adet bronz sikke, M.Ö. 4.yy'a tarihlenen Ephesos, Rhodos, Khios, Kolophon ve Makedon Krallığı (3 adet) sikkeleridir.

Ok uçları / Namlular: Karamattepe'de 2006–2007 yıllarında kazılan alandan çıkan, 3'ü bronz diğerleri demir toplam 82 adet ok ucu / namlu, tipolojik açıdan 5 ana grup oluşturmaktadır; "Kovan dipli mahmuzlu" gruba giren şimdilik tek örnek, bronz olup 2007 yılında bulunmuştur. Metal eserleri yayına hazırlayan uzmanımızın ön raporuna göre, genelde "İskit Tipi" ismiyle bilinen ve M.Ö. 8.yy'dan M.Ö. 5.yy'a dek kullanılan bu tip mahmuzlu ok uçları / namlular, Batı Anadolu'da Smyrna'nın tahrip tabakalarından bilinmekte ve M.Ö. 610–545 yıllarına tarihlendirilmektedir. Karamattepe'nin bu önemli buluntusu da, M.Ö. 6.yy'a tarihlenebilir. Karamattepe 2007 kazısı sonunda, ortaya çıkarılan temeller, 2006 yılındaki gibi, koruma amaçlı olarak jeotekstille örtülmüş ve üzerine toprak atılmıştır.

Dağkızılca: Nekropol alanında, jeodezik ölçümlerin ve karelağın tamamlanmasının ardından, üç günlük sürede 2600 m²'lik bir sahada, yüksek duyarlılık manyetometre kullanılarak jeofizik çalışmalar gerçekleştirilmiştir. Alınan ölçülere ilişkin değerlendirme sonucunda, yeraltında boşluklu yapılar (mezar odası) olabileceği düşünülmektedir. Bunlar, Dağkızılca'da ayrıca yapılan VLF (çok alçak sıklıklı yapay elektromanyetik yöntem) ölçüleriyle de uyum sağlamaktadır. İTÜ, CÜ ve AÜ Jeofizik mühendislerinin bu raporları doğrultusunda arkeolojik sondajlar planlanmıştır.

2007 yılında araziye ilk çıktığımızda, defineciler tarafından yeni kazılmış bir mezar olduğunu esfle görmüş ve derhal Torbalı Kaymakamlığı ile Jandarmaya haber vererek acilen Dağkızılca nekropolünün korunmasını istemiştik. DM 6 (=Dağkızılca Mezar 6) olarak isimlendirdiğimiz bu mezarın hemen yanında, ikinci bir mezarın gece açıldığı ihbarı alınması üzerine, kendi imkânlarımızla alanda iki gece bekçisi görevlendirdik ve öncelikle bu iki mezar (DM 6 ve DM 7) çevresinde arkeolojik araştırmalara başladık:

DM 6: Kuzeydoğu-güneybatı doğrultuda, 1,80x0,58x0,49 (der.) m boyutlarında dikdörtgen tekne biçimli, içi yekpare ince yerel kayrak taşlarla kaplanmış basit bir mezardır; çevreye yayılmış toprağının elenmesiyle Hellenistik Dönem'e tarihlenen Skyphos parçaları ele geçmiştir.

DM 7: Doğu-batı doğrultulu, içi kayrak taşlarla kaplı ve üstü de (doğu tarafında in situ) kayrak taşlarla örtülmüş mezar, DM 6 ile aynı tiptedir. Kuzeyindeki toprak kesitinde kısmen tahrip edilmiş üst üste iki kafatası ile çevreye dağılmış çok miktarda kemik ve keramik parçası görülmüştür. Paleoantropologlara göre ikisi de erkek bireylere ait kafataslarının arasında Hellenistik Dönem'e tarihlenen tüm korunagelmiş iki koku kabı bulunmuştur.

DM 8: DM 6 ile DM 7 arasında yapılan sondajda, doğu-batı yönünde, toprağa doğrudan gömülmüş, 1,96 m boyunda, kurşun kenetlerle antik tamirat görmüş, pişmiş toprak yöresel formda bir lahit (DM 8) bulunmuştur. İçinden iyi korunagelmiş erişkin bir erkek iskeleti ve bir kâse (çapı:0,132 m) ile bir testi (yük.0,21 m) çıkmıştır. Restorasyon çalışmaları İzmir Arkeoloji Müzesi laboratuvarlarında sürmekte olan lahdin (DM 8), bu müzedeki yakın bir benzeri (*Env.no.1102*), 23.06.1936 tarihinde (*muhtemelen Dağkızılca'da yapılan kaçak kazılardan*) Torbalı'da müsadere edilmiştir; ayrıca Tire Müzesi'nde de daha süslü örnekleri sergilenmektedir.

DM 10: İkinci bir pişmiş toprak lahit (DM 10), kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda taştan yapılmış dikdörtgen bir koruma duvarıyla çevrilidir. İçinden

çıkarılan iskelet, ileri erişkin bir kadına aittir; kalça kemiğinin bir kısmında (coxae) ve bacak kemiği ile eklem yaptığı birleşme yüzeyinde (acetabulum) enfeksiyon tespit edilmiştir. Ayrıca lahdin baş kısmındaki kapak parçası dışında da bazı kemik ve M. Ö. 5. yy'a tarihlenen ithal kyliks parçaları ele geçmiştir. Kalitesiz pişme nedeniyle çok parçalanmış olan bu lahit, restorasyon çalışmalarına elverişsizliğinden dolayı yerinden kaldırılmamış, kazı sonunda, Bakanlığın izniyle, alandaki tüm sondaj çukurları gibi, jeotekstil ve toprakla örtülmüştür.

DM 9: Lahdin (DM 10) kırılmış kapak parçaları kullanılarak kuzeybatı köşesinde oluşturulmuş zemin üzerine hoker durumunda yatırılmış iki bireye ait kemikler içeren bir mezardır.

Başpınar: Zeytinlik alanda, yeni karelağ göre GPR ölçümleri yapılmıştır. Radargramların profil değerlendirmesi sonucunda, duvar olabilecek anomaliler tespit edilerek, bunların manyetik ve elektrik yöntemlerle saptanan anomalilerle de uyum içinde olduğu görülmüştür. İÜ jeofizik mühendislerinin bu raporu doğrultusunda, gelecek yıl sondaj çalışmaları düşünmekteyiz.

Kaçak kazılarla talan edilmiş olan Bizans yapı kompleksinde ilk arkeolojik kazılara, Bizans Sanatı uzmanımızın nezaretinde başlanmış ve güneydoğudaki küçük mekânın, üç apsisli bir kilise olduğu anlaşılmıştır. Tabanda, çok renkli taş ve değerli mermerlerden yapılmış geometrik döşeme (opus sectile) bulunmuştur. Mermer (Prokonnesos) kaplama levhaları ile kaliteli işçilik gösteren profilli veya işlemeli mimari parçalar, Orta Bizans Dönemi'ne tarihlenmektedir. Kilise yapısının taş ve tuğla sıralarından oluşan duvar örgüsü de özellikleri açısından Laskarisler Dönemi'ne işaret etmektedir.

Nif Dağı'nda, Karamattepe, Ballicaoluk (Kız Kalesi) ve Başpınar mevkiileri, önerilerimiz doğrultusunda, Kültür ve Turizm Bakanlığı İzmir II no'lu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 21. 11. 2007 tarih ve 3474 - 3475 sayılı kararlarıyla, "1. Derece Arkeolojik Sit" olarak tescil edilmiştir. Dağkızılca nekropolüne ilişkin sit çalışmaları da sürmektedir.

Nif Dağı Kazısı, Karamattepe'de ortaya çıkarılan hiç bilinmeyen bir yerleşim ve mezar kontekstleri; Dağkızılca'da bulunan mezarlar ve Başpınar'daki Laskarisler Dönemi kilisesiyle, şimdiden yöreye ilişkin önemli arkeolojik veriler sunmuştur; merakla beklediğimiz 2008'deki 3. kazı sezonumuzda daha fazlasını ümit ediyoruz.

Elif Tül Tulunay